

1. místo

Porota hodnotí návrh jako zajímavě rezonující s částečně sarkastickým libretem, lehce podvratným vůči dogmaticky pietnímu vnímání tématu smrti. Autorům se v návrhu daří vrstvit přes sebe místy až lascivní obrazy slastí v naznačených kauzálních vazbách s jejich bytostnou fatalitou, a přitom se jim daří balancovat na hranici groteskna a nepřepadat příliš k lacinému moralizování. Bude jistě důležité udržet tuto polohu nejednoznačnosti sdělení vyváženou i během realizace, nicméně porota zaznamenala u přítomného spoluautora libreta „slastnou“ jiskru v oku v očekávání dále rozvíjené spolupráce při realizaci tohoto návrhu (s tímto autorským týmem), a doufá tak v nalezení souhry v překvapivém a navzdory tématu svěžím výsledku. Porota zvláště vyzdvihuje přiloženou rešeršní část práce, ve které je čitelné zanoření autorů návrhu do tématu, stejně jako jejich radost a invence z toho plynoucí. Porota doporučuje intenzivní interakci obou částí budoucího autorského týmu nad všemi nashromážděnými materiály a těší se na zajímavou výstavu.

2. a 3. místo neuděleno

Další hodnocený návrh

Návrh nedosahuje kvality předpokládané pro výstavu v Národním muzeu. Symbolika definovaná jako koncept „začarovaného kruhu“ trpí prvoplánovou laciností a její aplikace v prostorovém řešení výstavy navíc působí zcela banálně a zaměnitelně s instalacemi zboží ve větších komerčních showroomech. Záměr labyrintálního pohybu v uzavřených kruzích by byl v takto rozestavené kompozici řídce vrstvených předělů v realizaci nečitelný, základní skladbu výstavy lze prohlédnout v prvním momentě při vstupu do sálu a je patrné, že během pohybu po výstavě návštěvník již žádnou další vrstvu neodkryje. Vzhledem k současnému informačnímu přesycení každého z diváků (obecně se udává, že jsme nuceni zpracovávat třikrát více informací než lidé před 50 lety) je nutné brát potřebu silné inscenace v potaz. Srovnáním může být aktivní strategie, jakou recipienta každodenně oslovují informace předávané novými digitálními médii v konfrontaci s pasivní (a jistě stále noblesní) knihovnou naplněnou od podlahy po strop svazky plnými informací, již se ovšem dokážeme velmi snadno vyhnout. Úspěšnost didaktické linie výstavy tak předpokládá propracovanou instalačně-interaktivní vrstvu, která návštěvníkům obsah výstavy tlumočí. Tato vrstva v návrhu zcela chybí a je nahrazena zastřešujícím pseudokonceptem, který bez dodatečného vysvětlení nemůže být pro diváka čitelný, což je bohužel začarovaný kruh současného výstavnictví. Cílem práce poroty je vybrat návrh, který hranice tohoto kruhu překračuje.